

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Gerő Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Pál Lajos ügyvéd által képviselt alperes ellen elmaradt munkabér megfizetése iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 21.M.843/2007. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 55.Mf.633.605/2008/4. számú ítéletével befejezett perében az említett számú másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 55.Mf.633.605/2008/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek
- tizenöt nap alatt - 10.000 (Tízezer) forint + 2.500 (Kettőezer-öttszáz) forint ÁFA felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 2003. május 20-án érkezett keresetében az Mt. 147. §-ára és az alperes Kollektív Szerződése IV. fejezetében foglaltakra hivatkozva rendkívüli munkavégzésért járó 175.728 forint elmaradt munkabér megfizetésére kérte kötelezni az alperest, mivel állítása szerint az 1995. január 19. és 1998. január 19. közötti időszakban a törvényes munkaidőnél havonta 8-24 órával többet dolgozott anélkül, hogy azt az alperes kompenzálta volna.

Az alperes a kereset elutasítását elsősorban elévülésre, másodsorban a kereseti kérelem alaptalanságára hivatkozva kérte.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 21.M.843/2007/10. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint

- többek között - a perbeli követelés tárgyában több alkalommal a szakszervezet a munkavállalók, így a felperes képviselőjében eljárva keresetet terjesztett elő, amely eljárások a per megszüntetésével, vagy a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításával zárultak. E keresetlevelek előterjesztése a Pp. 121. §-ában foglaltak hiánya miatt az elévülés megszakadását nem eredményezték. A 2002. július 10-ei szakszervezet általi kereset előterjesztés alkalmával pedig a megállapítási kereset előterjeszthetőségének feltételei hiányában a kereset elutasításával fejeződött be az eljárás. A felperes saját nevében igénye jogcímének, összecszerűségének megjelölésével 2003. május 20-án terjesztette elő kereseti kérelmét, amely időpontra tekintettel azonban legfeljebb 2000. május 20-áig terjedő igényt érvényesíthetett volna, így követelése elévült.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 55.Mf.633.605/2008/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a tényállást annyiban pontosította, hogy a 28.M.2616/2002. ügyszám alatt indult eljárásban a szakszervezet az 503 fő munkavállaló képviselőjében kereseti kérelmét 2002. július 10-én nyújtotta be. Az így pontosított tényállás alapján is egyetértett az elsőfokú bíróságnak az elévülés tekintetében kifejtett álláspontjával.

A fellebbezés kapcsán azt fejtette ki, hogy a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítása miatt elévülést megszakító hatás csak a Pp. 132. §-ában megadott határidőn belül szabályosan benyújtott keresetlevélhez fűződhetett volna. Osztotta az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását is, hogy az elévülés nyugvása nem volt vélelmezhető, mivel - a felperes által hivatkozott körülménnyel szemben - a menthető oknak objektívnek kell lennie.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az eljáró bíróságok ítéleteinek hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte az Mt. 11. § (3) bekezdésének megsértésére hivatkozva. Vitatta, hogy követelése elévült. Részletezte, hogy a kereseti kérelem tárgyában mely időpontokban került kereset előterjesztésre, és a megindult eljárásokban a bíróságok milyen tartalmú határozatot hoztak. Arra hivatkozott, hogy a Legfelsőbb Bíróság Mfv.I.10.086/2001/3. számú és Mfv.I.10.402/2001/4. számú végzései nem tartalmaztak arra vonatkozó rendelkezést, hogy az igény elévült, ezért alapos oka volt azt feltételezni, hogy igényérvényesítése az Mt. 11. § (3) bekezdése alapján nyugodott. A nyugvás egészen 2003. június 13-áig, a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 28.M.2616/2002. számú ítéletének jogerőre emelkedéséig fennállt, mivel a munkaügyi bíróság elutasító döntését szintén nem az elévülésre alapította.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában tartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem a következők miatt nem alapos.

Az eljárt bíróságok által megállapított, a felek által nem vitatott tényállás a felülvizsgálati eljárásban is irányadó. Ennek alapján helytállóan állapították meg az eljárt bíróságok, hogy a felperesnek az alperessel szemben 1995. január 19. és 1998. január 19. közötti időszakra érvényesíteni kívánt igénye az Mt. 11. §-ában szabályozott hároméves elévülési időre figyelemmel elévülés alá esett.

A Legfelsőbb Bíróság osztotta a munkaügyi bíróságnak azt a részletesen kifejtett álláspontját, miszerint 2003. május 20-áig a felperes a Pp. 121. §-ában foglaltaknak minden szempontból megfelelő keresetlevelet személyesen vagy meghatalmazott útján nem nyújtott be. Az elévülés megszakadását ugyanakkor csak alakilag és tartalmilag is kifogástalan keresetlevél előterjesztése eredményezheti, továbbá a Pp. 132. § (1) bekezdésében szabályozott, a keresetlevél beadásának jogi hatálya is csak ez esetben marad fenn.

Az első és a másodfokú bíróság helytállóan foglalt állást abban is, hogy az elévülés nyugvása jelen esetben nem következett be, ugyanis a felperes az igényérvényesítéshez szükséges tényekről teljes körűen tudomással bírt, ezért a szakszervezet eljárása eredményét váró felperesi magatartás, mint nem objektív körülmény, az elévülés nyugvását eredményező akadályoztatásnak nem minősülhet.

A felülvizsgálati kérelemnek az említett Legfelsőbb Bíróság által hozott határozatokban foglaltakra való hivatkozása pedig azért alaptalan, mivel azokban az eljárásokban a Pp. 121. §-a szerinti törvényi feltételek hiányában, a kereset érdemben, így az elévülés tekintetében nem volt vizsgálható.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet ügyben még irányadó 14. §-a értelmében a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Budapest, 2010. június 16.

*Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr.
Stark Marianna s.k. bíró, Dr. Földényi Gyuláné s.k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

bírósági tisztviselő